



## Η Ιστορία πίσω από τη φωτογραφία.

Ο καλύτερος φίλος του ανθρώπου, ή τουλάχιστον αυτό λέει το ρητό. Γυρίζοντας πίσω το χρόνο, 96 χρόνια πριν, το 1923, στη πόλη του Οντάτε της Ιαπωνίας, γεννιέται άλλος ένας σκύλος. Το όνομα Χάτσικο το οποίο του δίνεται, αναμένεται να γίνει συνώνυμο της πίστης, της αγάπης και της αφοσίωσης για την ανθρωπότητα. Το όνομα του το πήρε από τον Χιντεσάμπουρο Ουένο (καθ. Πανεπ. Τοκιο), ο οποίος τον υιοθετησε το 1924 και σημαίνει "ο όγδοος ευοίωνος πρίγκηπας". Η ζωή του, αποτελεί μια αρκετα γνωστή ιστορία. Ο Χιντεσάμπουρο και ο Χάτσικο, ήταν δεμένοι και αχώριστοι, ενώ ο τελευταίος συνόδευε καθημερινά τον "φίλο" του μέχρι το σιδηροδρομικό σταθμό όπου ο καθηγητής έπαιρνε το τρένο προς το πανεπιστήμιο. Ο Χάτσικο λοιπόν, επέστρεφε πάλι στο σταθμό όπου υποδεχόταν τον Χιντεσάμπουρο καθώς στο ενδιάμεσο γύριζε στο σπίτι. Ωστόσο αυτή η φιλία ολοκληρώθηκε πολύ νωρίς καθώς μια μέρα του 1925 ο καθηγητής δεν επέστρεψε από τη διάλεξη του. Από εκείνη τη στιγμή όμως ξεκίνησε μία από τις πιο γνωστές ιστορίες αφοσίωσης στο πρόσωπο ενός ανθρώπου.

Η παραπάνω φωτογραφία αποτελεί την τελευταία του Χάτσικο. Γύρω του βρίσκεται η συζυγος του Χιντεσάμπουρο, Γιαεκο Ueno (πρώτη σειρά, δεύτερη από δεξιά), αλλά και μέλη του τοπικού σταθμού. Στις 8 Μαρτίου του 1935 περαστικοί εντοπίζουν το νεκρό σώμα του πιστού σκύλου σε ένα σοκάκι κοντά στο σταθμό στον οποίο επιβιβάζονταν ο "φίλος" του. Ο καθηγητής δεν είχε επιστρέψει ποτέ ξανά στο σταθμό της Σιμπούγια, στο σταθμό που μάταια περίμενε επί 10(!) σερί χρόνια, καθημερινά ο Χάτσικο.

Ο θάνατος του προήλθε απο φιλαρίαση και μόλις τον Μάρτιο του 2011 ανακαλύφθηκε πως ο κύριος λόγος τελικά ήταν ο καρκίνος.

Όταν ο θάνατος του έγινε γνωστός στην περιοχή, τόσο ο σταθμός όσο και το άγαλμα του (στα αποκαλυπτήρια του οποίου παρευρισκόταν και ο ίδιος ο Χάτσικο) κατακλυστικαν απο κόσμο που άφηνε λουλούδια προς τιμήν του, ενώ κάθε χρόνο στις 8 Απριλίου πραγματοποιείται μια τελετή στο σιδηροδρομικό σταθμό της Σιμπούγια με εκατοντάδες παρευρισκομένους, οι οποίοι έρχονται με σκοπο να τιμίσουν τη μνήμη και την αφοσίωση που έδειξε καθ'ολη τη διάρκεια της ζωής του!

Η τελευταία αυτή λοιπόν φωτογραφία τραβήχτηκε την ημέρα που ο αγαπημένος Χάτσικο έχασε τη ζωή του, στις 8 Μαρτίου του 1935.

Κάθε φωτογραφία κρύβει ένα συναίσθημα, μία σκεψη, μια στιγμή που δεν θα επαναληφθεί. Κάθε φωτογραφία αποτελεί την διαφορετική αποτύπωση του τροπου που ένας και μοναδικός άνθρωπος αντιλήφθηκε την πραγματικότητα γύρω του στο χωροχρόνο της ιστορίας. Και ξαφνικά... αυτή η στιγμή θα μετατραπεί σε αιωνιότητα. Μία αιωνιότητα που κρατάει την μοναδικότητα της σε κάθε διαφορετικό ανθρώπινο μυαλό εξαιτίας της ετερότητας του χαρακτηρα και της διαμόρφωσης της σκέψης που αντιλαμβάνεται ο καθένας από εμάς τη ζωή και τη καθημερινότητα, τόσο της δικιά του όσο και των συνανθρώπων του.